

Сп. 5

иि III

НАРОДНА БИБЛЮТЕКА

БРАТСКИ ТРУДЪ.

„Башто огнище не оставай
Стары обычай не презирай.“

СТИХИЙСКОИ АТАЛА „Раковскии.“

Бъдещите да са и същите, както и вчера и днес, да имат да
бъдат и същите, както и вчера и днес, в настоящата и бъдещата
Попълът ми, Славкъ ле попълът ми
Изъ едно гърло два гласа
Изъ една уста двете думи...

„Народ. пъсни.“

МОСКВА.

Въ ТИПОГРАФИИ БАХМЕТЕВА.

1860.

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА.

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА

— Овие дни получихме преписана ръкописъ, коя ѝ любопитна и за виканието отъ секакви места, и за широката власт отъ Охридската Иерархия. И како во сегашното наше новородение, после скжрбното ип словестно корабоскариене, секой остатокъ ѝ безценетъ каменъ за накитвението отъ нашата старина, за това и мне слагаме обязаностъ да не испушшиме случаи да обнародиме тая драгоценность.

Не беше безизолено ако понапредъ фърлиме къде погледъ на тая широка Епархиа. Въ Охридъ понапредъ беше Епископия. Но Юстинианъ за да честитъ отечеството си ѝ направи Архиепископия независима (път 535 после Хр.). Подвластни на нея епархии (окръги) се споминаватъ прибрежната Дакия, втората Македония, Панония и Акви, Епархиа отъ прибрежната Дакия. Самостоятелноста отъ Архиепископията ѝ потвърди самата негова грамота (545 п. х.), въ коя подвластни епархии се споминаватъ Дакия Медитеранска (стредиземна), Дакия Риленска, Тривалия, Дардания, Горна Мисна и Панония. Сите Архиепископии беха четересетъ пъти, отъ кон първиотъ (535) Катилванъ, последниотъ Ноасафъ (1767) во време отъ Константинопольскиотъ Патриарх Самуила Византинъ. Кръготъ отъ тая Архиепископия беше билъ много широкъ. Георги Митрополитъ Молдавски говори, че Молдавската Митрополия се покорявала на Охридската Архиепископия, и че тая се направила самостоятелна

отъ Андроника Шалеолога. Ето словата негови: и взять Андроникъ Митрополію Молдавскую съ подносушанія Охрида и устави да будеть аки Патриархъ якоже есть Охридъ и Кипръ тако и Молдава. — Охридската Иерархия се распространявала на занадъ до невероятностъ. Во три грамоти, кои преписахме на Света-Гора во Болгарския Зографски монастиръ и коя подолу печатаме, се споминаватъ како Охр. Архиеп. Папси даватъ соборна грамота на Тимоеа Митрополитъ отъ долна Италия, Сицилия, Малта, и Далматия Но како во 1566 ио Хр. Охрид. Архиепископия можела да иматъ властъ на тие места, и кои се тие Албанци и Гърци, кои се споминаватъ во грамотата; това иначе не можиме да решиме, освенъ ако предвидумаме, че во Турското нашествие многу Гърци и Албанци се префариаха на тие стърни, къде имъ се испрашатъ Митрополитъ. Ево що пишатъ грамотата:

αποστολεσθαί κατ' επιδούσαδό μὲν περὶ τὸ οἰκισμὸν οὐκ
αποδιέδοσθαι αποδιάπον οὐκ οἰκολογοῦσθαι οὐδὲ οὐ
αποδιέδοσθαι αποδιάπον οὐκ επιδούσαδό μεσημένης Πατούσιον;
ἐλέωρ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς, πρώτης Ιουστινιανῆς Αχριδῶν,
καὶ πάσης Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ τῶν λοιπῶν.

† Η μετρίστης ἡμῶν μετὰ τῆς ἱερᾶς καὶ ἀγίας τῶν ἀρχιερέων
τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἐν γῇ δεῖ τοῦ παρόντος ἀντῆς γράμμα-
τος κελεύει πάντας τοὺς τοῦ ἱεροῦ καταλόγου Γραμμούς τε καὶ Αλβα-
νίτας ἱερομονάρχους μοναχούς, κληρικούς τε καὶ σταυροφόρους, ἱερᾶς,
ἱεροδιακόνους καὶ ἀναγνώστας, καὶ διωπαντας, τοὺς δψφικαλους τῆς
ἐκκλησίας, ἵνα δόπτες βουλγαρεῖη δ πανιερόθατος μητροπολίτης τά-
σης ἰταλικῆς ἐπαρχίας, καὶ τῶν ἐνοριῶν αὐτῆς Απούλας, Αμπροσι-
ζης, Βασιλικάτας, Καλαβρίας, Σικελίας, Μελίτης Δαλματίας, θεόρτιος
καὶ ἔπαρχος πάσης δύσεως δ ἐν ἀγίῳ πνέωματι ἀγαπητῆς ἀδελφῆς
καὶ συλλειτουργής τῆς ἡμῶν μετρίστητος Κύριος Τιμόθεος συγχρο-
τῆσαι Σύνοδον ἐκκλησιαστικήν καὶ προσκαλέσσειται τούς ἄνωθεν ἐπη-
μένους τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ἐποίμνος ἔχειν διπαντας, διου διν

ληται διπρορηθείς ἀρχιερεύς ἕκκειτος μετά τῆς διεπάνης καὶ ἐφοδίων αὐτοῦ, ἔτε οὖν Νεαπόλει, η ἐν Απουλίᾳ, η ἐν Αμπρούτζῃ, η ἐν Βασιλικάτα, η ἐν Καλαβρίᾳ, η ἐν Μεσήνῃ τῆς Σικελίας, η ἐν Δαλματίᾳ ἀπαντας σπουδαίως συναγθῆναι ἐπι δριψ ἀργίας τε καὶ ἀφορισμοῦ ἔτι δὲ διακελεύμενα πάντας τούς ἐν κλήρῳ δοντας, ήντα, διατα, δουληγέντι δι εἰρημένος ἀρχιερεύς ἐξέναι εἰς Αμπρούτζαν πάντας συνοδοιπορεῖν ἔως τοῦ ἀφεύσασθαι εἰς Αμπρούτζαν, ἐκ δε Αμπρούτζας ἔως Βασιλικάτα, ἐκ δὲ Βασιλικάτας ἔως Καλαβρίας καὶ καθεξῆς ἐξ ἐπαργίας εἰς ἐπαργίαν. Ήτοι τούς Καλαβρούς ἔως Μεσήνης τῆς Σικελίας, τούς δέ Σικελίους ἔως Μελίτης, δμοίως δέ καὶ ἐν τῷ ἐπανέργεισθαι αὐτὸν συνοδοιποροῦν ἀυτῷ ως ἀνωθεν ἔφτημεν ἐν δὲ τοῖς οἰκήμασι τῶν ἐπιργμάτων ἐκκλησιαστικὸν κατοικεῖν αὐτὸν χορηγούντων αὐτῷ διπάνας τε καὶ τὰς ἀναγκαίας χρείας ἀυτῷ τε καὶ τοῖς ὑπηρετούμενοις αὐτῷ καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. πάντας δέ οἱ ἀνωθεν ἐπιργμένοι ἐκκλησιαστικοὶ ἐγγάσταις ἀξιωχρέους τῷ προσιτηριμένῳ ἀρχιερεῖ διδότωσαν μήτι φυλον κατ' ἐπαργίας, η ἀποπον καὶ παράνομον πρᾶξιστιν εἶτα ψυγῇ λαθρείᾳ γρήσονται προφασιζόμενοι ἀγνοιαν διτεν τοῖνυν κελεύσομεν γενέσθαι ἐξ ἀποφάσεως ἐπι δριψ ἀργίας τε καὶ ἀφορισμοῦ. οἱ δὲ μὴ δουλέμενοι τοῦτο ποιήσαι ἀνυποταξίᾳ δουλεύοντες τὸ ἡμέτερον καθολικὸν πρόσταγμα, ἀλλὰ, καταφρονοῦσι τοῦ ίδιου ἀρχιερέως, δι' αὐτοῦ τοῦ πνιερωτάτου ἀρχιερέως παιδευθῆτασαν, ἐμβάλοντος αὐτοὺς ἐν δεσμοτερίῳ, ὑποδίκους τε ποιέιτο τριτοκή ποιητῇ ἐπι χρόνου ως διν δδέη αὐτῷ καὶ τὰ αὐτῶν πάντα ιεράτε καὶ θιδίους καὶ ὑπάρχοντα λαμβανέτω, καὶ ἀυτῷ δικαιούσθιον γωρίς τινὸς ἀντιλογίας. Όθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν ἐτέγμονε καὶ δι παρών ἔγγραφος τόμος ἀποφασιστικὸς παρά τῆς ἡμῶν ματρότητος καὶ τῆς ιερᾶς Συνόδου τῶν ἀρχιερέων τοῦ ἡμέτερου πατριαρχέου, κοι ἐδόθη τῷ ἥρθεντι πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ τῆς Ιταλικῆς ἐπαργίας καὶ τῶν ἐνοριῶν αὐτῆς, ήτοι Απουλίᾳ, Αμπρούτζα, Βασιλικάτα, Καλαβρίας, Σικελίας, Μελίτης, Δαλματίᾳ διπερτίμῳ καὶ καθολικῷ ἐξάρχῳ πάσης δύσεως τῷ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ διδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν ματρότητος, ἐφ δρου ζωῆς αὐτοῦ καὶ κατετεραγίσθη μετά τῆς ἡμετέρας καθολικῆς σφραγίδος τοῦ ἐναγγελισμοῦ τῆς ὑπε-

ρρηγίας δεσποτικής ήμων και δειπνούθεν. Μαρίας μετά κηρύξου πρασίνης και υπεγράψη την ίδια χειρί μετά πρασίνης ώς είδησται τή ήμετέρα έκκλησίας ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ τῆς πρώτης Ιουστινιανῆς Αριθμῶν εἰς θεοφάνιαν και δισφέλειαν, ἐπὶ θεούς ζ ο δ απὸ κτίσεως κόσμου ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οὐκονομίας χριστοῦ τῷ θεῷ ήμῶν α φ ξ ζ μηνὶ Ιουλίῳ μήτηρ θεοῦ.

Πατός ἐλάφιο θεοῦ Αρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ιουστινιανῆς καὶ πάσῃς Βυλγαρίας Σερβίας καὶ τῶν λοιπῶν.

Панчо со Божи милост Епископъ отъ първата Юстиниана Охрида, и отъ всичка Болгария, Сърбия и проч.

Нашето смирење со свештениците и светиот Архиерески соборъ отъ нашата во Христа црква, чрезъ настоящето им писмо повелуватъ сите що се отъ свештениците списоци Гърци и Албанци, свещенописци, иноци, духовни и кърстеносци, свещеници, свещенослужители и чтеци и сите църковни сановници, що, кога-то ќе искатъ преосвещеността Митрополитъ на сиот Италиански обръжъ (епархия), и на отделите му (епории) Апулия, Абруджа, Василиката, Калаврия, Сицилия, Малта, Далмација, Пречестенъ и Ексархъ (надначалиникъ) на сиот Западъ, во свети духъ возлюбенъ братъ и сослужителъ на нашето смирење Госп. Тимофеј да состави църковни соборъ и да поканиятъ горесказаниите людие отъ свештениците списоци, сите да бидатъ готови, за да ходятъ по него, каде ќе искатъ гореречението свешеноначалникъ (Архиерей), секой со свое изждивение (харчъ) и потребности, или въ Неаполь, или въ Апулия, или въ Абруджа, или въ Василиката, или въ Калаврия, или въ специалната Месини, или въ Малта, или въ Далматия, сите скоро да се соберетъ, нодъ страхъ отъ праздностъ и отлож-

вене (афорисмъ). Уще повельвиме сите духовни, що, кога ѿ поискатъ реченнотъ свещенопачалинкъ да излезитъ отъ Апулиа въ Абруджа, сите да сопутствуватъ со него, лури да стигнатъ въ Абруджа; а отъ Абруджа до Василіката, и отъ Василіката до Калаврия, и така потака отъ окръгъ до окръгъ т. е. Калавриците до Сицилиската Месини, а Сицилиците до Малта. Така и на вращанието му да сопутствуватъ со него, како по горе рекохме; и во южните отъ реченните духовни лица тон да преседуватъ, и да му се даватъ пожелания и нужните потреби нему и на слугите му, и на койните му. И сите горесказаните духовни лица да даваеъ достоверни ръчательства на гореречениетъ свещенопачалинкъ, що не ѿ сторатъ по окръгите нищо лошо, или неприлично и безаконно; и не ѿ употребяватъ скришно бегство, подправищемъ се (Профасизомъ) че не знаеть.

Ега повельвиме така да бидть непремено подъ страхъ отъ праздность и отложчене. А тие що не ѿискатъ да сторатъ това, и не послушаватъ нашата соборна повеля, уще и презираеъ самиотъ свещенопачалинкъ, тие нека се накажватъ отъ истинотъ преосвещени Свещенопачалинкъ, нека се фръловатъ отъ него въ темница, нека бидетъ подаждан на времено накажвени, како тон не разсудить. Нека имъ зематъ вихните свещени руби, книги, и иманje, и нека ги усвоинъ безъ никакво противоречени. И за да се подтвърдатъ тие се направи и настоящата писмена решителна книга отъ нашето смирене и отъ свещениетъ соборъ отъ първосвящениците на нашата Патриархия, и се даде на гореречениетъ преосвещени Митрополитъ отъ Италианската областъ и отъ неговите отдели, т. е. Апулиа, Абруджа, Василіката, Калаврия, Сицилия, Малта, Далматия, на Преосвещениетъ и соборишъ (каволикось) надначалинкъ отъ спотъ Западъ, на возлюбленнотъ во свети духъ братъ и сослужителъ на нашето смирене на сичкнотъ му животъ; и се запечата со нашиотъ соборни печатъ отъ Благовещени.

отъ пресветата владичица наша и Приснодева Марна со зелень восокъ, и се подписа собственоръчно со зелено, како и обичан на нашата църква, въ Патриаршиата отъ първата Юстиниана Охрида за увереностъ и подтвърдение, въ година *Въз* (7074) отъ созданията отъ Мир-овъ, а отъ вооплощението отъ Христоса Богъ нашъ, афѣз (1566) въ месецъ юли:

Панси ти Божия милост Архиепископъ отъ първата Юстиниана Охрида, и отъ всичка Болгария, отъ Сърбия и проч.

Ево ражонисать, кой други неколку имена споминаватъ отъ подвластните окръги на Охридската Архиепископия: този се наайде во Патриархески кодексъ въ Охридъ.

† С охридската прѣстолъкъ въ Балчи Български, нарцелъсъ
блаженинища архіепископа (*) пирѣе югъне нашего штедече-
ства имѣти прено подсокомъ епархїе епіскопи, да ѹкъ спрѣкъ Угр-
клавїе, Медитеранѣ спрѣкъ Угрунска Земля, и Дакронїе, спрѣкъ,
Срѣбска Земля, до Западна морѧ, Рипниш и Превалїе спрѣкъ шт
Дѣнака до Соѣдна, его же глаголесте Македонїа, и Кашаднїе, и
Мисе гориес, спрѣкъ ѿ Охрида до Яблона, до Корнила.

Приб. Първи Български епископъ, по свидетелството отъ
Феофилакта, беше преподобни Климентъ во Белица или Дрем-
вица. Нему беше подарилъ великолепни кѣщи во Диавола,
въ Охридъ и Главиница Българскиотъ царь Борисъ. Този ум-

(1) Во първите времена сите Патриархи независимо отъ него
себеси се викале Архиепископи или най-велики священици. Во
погорешната грамота Панси се надвигватъ епископъ, и се под-
нишватъ Архиепископъ.

ре во време отъ Болг. царь Симеона 6424, или 916 после Хрис. 27 юля. Надгробни неговъ надписъ уще стоитъ въ соборната църква въ Охридъ: „Въз месецъ Іуна престанисе сътъ Канметътъ Охрицъски.

Ученикот отъ Преподобниот Климент Ософилакт беше Архиепископъ Охридски. Мегу тие Архиепископи се споминаваат неколку Охридьани.

К. Миладиновъ.